

Fecit potentiam in brachio suo: * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposit potentes de sede, * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiae suæ.

Sicut locutus est ad Patres nostros, * Abraham, et semini ejus in sæcula.

Gloria Patri, etc.

Ant. Elegit Sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege Dei: et mundaverunt sancta. *Marc.* 4, 42.

Oremus.

Domine Jesu, qui temetipsum pro nobis sanctificasti, et irreprehensibiles esse præcipis quos aliis præses jubes corrigendis: iis tantum reconciliationis ministerium et sanguinis tui dispensationem committe, qui morum exornantur splendore, ut ex integritate Sacerdotum fiat salus populorum. Qui vivis et regnas.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, Deus, salutaris noster; *
¶. Et averte iram tuam a nobis.

Deus, in adjutorium, etc.

Ant. Adducam eos.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea * exsultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum, * Rex meus et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tua, Domine! * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxilium abs te; * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine, Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus, * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriiis tuis * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit
Deus : * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in
innocentia : * Domine virtutum, beatus ho-
mo qui sperat in te.

Gloria Patri, etc.

Ant. Adducam eos in montem sanctum
meum, et lætificabo eos in domo orationis
meæ; holocausta eorum et victimæ eorum
placebunt mihi super altari meo. *Is. 56, 7.*

Hymnus.

Quos sibi, nostram meditans salutem,
Nexibus sanctis Deus alligavit,
Audiant Christum docili monentem

Aure Ministri.

Vos gregi Pastor voluit præire :
Inter et servos numerare cessans,
Intimos vobis animi recessus

Pandit amicus.

Vos decet pacem populus precari,
Moribus sanctis decet hanc mereri.
Sancta, dum legem populus requiret,

Vita loquatur.

Victimam sese dedit ipse Christus,
Victimam rursum litat hic Parenti,
Et manu vestra cadit immolatus

Ipse Sacerdos.

Sacra divinus crux ora tingit,
Totus et vestro sedet ore Christus :

AD COMPLETORIUM.

Totus ah! vestro sedeat refusus.

Pectore Christus.

Laus tibi detur, Genitor, perennis;
Juge sit Nato decus, et perennem
Muneris laudem referat superni
Spiritus auctor. Amen.

Capitulum.

Qui dixit patri suo et matri suæ, Nescio
vos, et fratribus suis, Ignoro vos, et nescie-
runt filios suos; hi custodierunt cloquium
tuum et pactum tuum servaverunt. *Deut.*
33, 9.

R. br. Beati * Qui habitant in domo tua,
Domine. *R. Beati.* ¶ In sæcula sæculorum
laudabunt te. * Qui. Gloria Patri. *R. Beati.*
Psal. 83, 5.

¶ Elegi abjectus esse in domo Dei mei,
R. Magis quam habitare in tabernaculis
peccatorum.

Ad Nunc dimittis, Ant. Omnes.

CANTICUM S. SIMEONIS. *Luc. 2.*

Nunc dimitis servum tuum, Domine, *
secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei * salutare tuum.

Quod parasti * ante faciem omnium po-
pulorum.

Lumen ad revelationem gentium, * et
gloriam plebis tuæ Israel.

Gloria Patri, etc.

Ant. Omnes qui viderint eos, cognoscent illos, quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

R. Domine, exaudi. *R.* Et clamor, etc.

Oremus.

Domine Jesu, qui pasceris inter lilia, cœlestis nos unctionis dulcedine perfunde, quos immaculati pudoris commendare debent conscientia et fama; ut sancti corpore et spiritu, in veritate tibi serviamus, et castitatis exemplo cæteris præluceamus. Qui vivis, etc.

LECTIONES

PRO SINGULIS HEBDOMADÆ DIEBUS.

DOMINICA.

LECTIO I. — *Exod.* 3.

De Libro Exodi.

Vocavit Dominus Moysen de medio rubi, et ait: Moyses, Moyses. Qui respondit: Adsum. At ille: Ne appropries, inquit, huc; solve calceamentum de pedibus tuis: locus

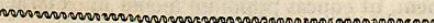
enim in quo stas terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abramam, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Ægypto, et clamorem ejus audivi propter duritiam eorum qui presunt operibus: et sciens dolorem ejus, descendit liberem eum de manibus Ægyptiorum, et educam de terra illa in terram bonam et spatiosam, in terram quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorræi, et Pherezæi, et Hævæi, et Jebusæi. Clamor ergo filorum Israel venit ad me, vidique afflictionem eorum, qui ab Ægyptiis opprimuntur. Sed veni et mittam te ad Pharaonem, ut educas populum meum filios Israel de Ægypto. Dixitque Moyses ad Deum: Quis sum ego ut vadam ad Pharaonem et educam filios Israel de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum. Tu autem, Domine, etc.

LECTIO II.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. C. 10.

Amen, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile oviū, sed ascendit aliunde, ille fur est et latro: qui autem intrat per ostium, pastor est oviū. Huic ostiarius aperit, et oves vocem ejus audiunt, et proprias

oves vocat nominativum, et educit eas. Et cum proprias oves emiserit, ante eas vadit, et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo; quia non noverunt vocem alienorum. Hoc proverbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt, fures sunt et latrones, et non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: et ingredietur et egredietur, et pascua inveniet. Fur non venit nisi ut furetur, et mactet, et perdat. Ego veni ut vitam habeant, et abundantius habeant.

FERIA II.

LECTIO I. — Num. 56.

De libro Numerorum.

Surrexit Moyses et abiit ad Dathan et Abiron: et sequentibus eum senioribus Israel, dixit ad turbam: Recedite a tabernaculis hominum impiorum, et nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne involvamini in peccatis eorum. Cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum, Dathan et Abiron egressi sta-

bant in introitu papilionum suorum, cum uxoribus et liberis, omniq[ue] frequentia. Et ait Moyses: In hoc scietis quod Dominus miserit me ut facerem universa quæ cernitis, et non ex proprio ea corde protulerim: si consueta hominum morte interierint, et visitaverit eos plaga qua et cæteri visitari solent, non misit me Dominus; sin autem novam rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiatur eos et omnia quæ ad eos pertinent, descenderintque viventes in infernum, scietis quod blasphemaverint Dominum. Confestim igitur ut cessavit loqui, dirupta est terra sub pedibus eorum: et aperiens os suum, devoravit illos cum tabernaculis suis et universa substantia eorum, descenderuntque vivi in infernum operiti humo, et perierunt de medio multitudinis.

LECTIO II.

De Actibus Apostolorum. Cap. 1.

Exsurgens Petrus in medio fratrum dixit (erat autem turba hominum simul fere centum viginti): Viri fratres, oportet impleri scripturam quam prædictit Spiritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eorum qui comprehendenterunt Jesum; qui connumeratus erat in nobis, et sortitus est sortem ministerii hujus. Et hic quidem possedit agrum

de mercede iniquitatis, et suspensus crepuit medius; et diffusa sunt omnia viscera ejus. Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, et non sit qui inhabitet in ea; et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptimate Joannis usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuerunt duos, Joseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est justus; et Matthiam. Et orantes dixerunt: Tu, Domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum, accipere locum ministerii hujus, ei apostolatus, de quo prævaricatus est Judas ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Matthiam, et annumeratus est cum undecim Apostolis.

FERIA III.

LECTIO I. — *Sap. 9.*

De Libro Sapientiae.

Mitte (Sapientiam) de cœlis sanctis tuis, et a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit et mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te; scit enim illa omnia, et intelligit, et deducet me in operibus meis sobrie, et custodiet me in sua potentia. Et erunt accepta opera mea, et disponam populum tuum juste, et ero dignus sedium patris mei. Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timidae, et incertæ providentiae nostræ. Corpus enim quod corruptitur aggravat animam, et terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile æstimamus quæ in terra sunt, et quæ in prospectu sunt invenimus cum labore. Quæ autem in cœlis sunt quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu deridis sapientiam, et miseris Spiritum sanctum tuum de altissimis; et sic correctæ sint semitæ eorum qui sunt in terris; et quæ tibi placent didicerint homines? Nam per sapientiam sanati sunt quicumque placerunt ibi, Domine, a principio.

LECTIO II. — *Act. XIII.*

De Actibus Apostolorum.

Erant autem in ecclesia quæ erat Antiochiae, prophetæ et doctores; in quibus Barnabas, et Simon, qui vocabatur Niger, et Lucius Cirenensis, et Manahen, qui erat Herodis tetrarchæ collactaneus, et Saulus. Mistrantibus autem illis Domino, et jejunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abiuerunt Seleuciam; et inde navigaverunt Cyprus. Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagogis Judæorum. Habebant autem et Joannem in ministerio. Et cum perambulassent universam insulam usque Paphum, invenerunt quemdam virum magum pseudoprophetam, Judæum, cui nomen Barjesu, qui erat cum proconsule Sergio Paulo, viro prudente. Hic, accersitis Barnaba et Saulo, desiderabat audire verbum Dei. Resistebat autem illis Elymas magus (sic enim interpretatur nomen ejus), querens avertere Proconsulem a fide. Saulus autem, qui et Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni

dolo et omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis justitiae, non desinis subvertere vias Domini rectas. Et nunc ecce manus Domini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, et tenebrae, et circuiens quærebat qui ei manus daret.

FERIA IV.

LECTIO I. — *i Reg. III, 10.*

De libro primo Regum,

Venit Dominus et stetit, et vocavit sicut vocaverat, secundo: Samuel, Samuel! Et ait Samuel: Loquere, Domine, quia audit servus tuus. Et dicit Dominus ad Samuelem: Ecce ego facio verbum in Israel, quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa suscitabo adversum Heli omnia quæ locutus sum super domum ejus: incipiam, et complebo. Prædixi enim ei quod judicaturus essem domum ejus in æternum, propter iniquitatem, eo quod noverat indigne agere filios suos, et non corripuerit eos. Idecirco juravi domui Heli quod non expietur iniquitas domus ejus victimis et muneribus usque in æternum. Dormivit autem Samuel

usque mane, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. Vocavit ergo Heli Samuelem, et dixit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præsto sum. Et interrogavit eum: Quis est sermo quem locutus est Dominus ad te? Oro te ne celaveris me: hæc faciat tibi Deus, et hæc addat, si absconderis a me sermonem, ex omnibus verbis quæ dicta sunt tibi. Indicavit itaque ei Samuel universos sermones, et non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. Crevit autem Samuel, et Dominus erat cum eo, et non cecidit ex omnibus verbis ejus in terram.

LECTIO II. — *Matth. xx, 10.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Tunc accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram, in regno tuo. Respondens autem Jesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis: sedere autem ad dexteram meam vel sinistram non est meum dare vobis, sed qui-

bus paratum est a Patre meo. Et audientes decem indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: et qui majores sunt, potestatem exercent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemtionem pro multis.

FERIA V.

LECTIO I. — *Isai. 22.*

De Isaia propheta.

Hæc dicit Dominus Deus exercituum: Vade, ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo, ad Sobnam præpositum templi, et dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulcrum, excidisti in excelso memoriale diligenter, in petra tabernaculum tibi. Ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinaceus, et quasi amictum sic sublevabit te. Coronans coronabit te tribulatione; quasi pilam mittet te in terram latam et spatio-

sam : ibi morieris, et ibi erit currus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui. Et expellam te de statione tua, et de ministerio tuo deponam te. Et erit in die illa, vocabo servum meum Eliacim filium Helciæ, et induam illum tunica tua, et cingulo tuo confortabo eum, et potestatem tuam dabo in manu ejus : et erit quasi pater habitantibus Jerusalem et domui Juda. Et dabo clavem domus David super humerum ejus : et aperiet, et non erit qui claudat; et claudet, et non erit qui aperiat.

LECTIO II. — *Ad Galat. c. 1.*

De Epist. B. Pauli Apost. ad Galatas.

Cum placuit ei qui me segregavit ex utero matris meæ, et vocavit per gratiam suam, ut revelaret Filium suum in me, ut evangelizarem illum in Gentibus: continuo non acquieci carnii et sanguini, neque veni Jerosolymam ad antecessores meos Apostulos; sed abii in Arabiam : et iterum reversus sum Damascum; deinde post annos tres veni Jerosolymam videre Petrum, et mansi apud eum diebus quindecim; alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Jacobum fratrem Domini. Quæ autem scribo vobis, ecce coram Deo quia non mentior. Deinde veni in partes Syriæ et Ciliciæ. Eram autem

ignotus facie ecclesiis Judææ, quæ erant in Christo ; tantum autem auditum habebant, Quoniam qui persecutus nos aliquando, nunc evangelizat fidem quam aliquando expugnabat; et in me clarificabant Deum.

FERIA VI.

LECTIO I. — *Jerem. c. 1.*

De Jeremia propheta.

Factum est Verbum Domini ad me dicens: Priusquam te formarem in utero, novi te; et antequam exires de vulva, sanctificavi te, et prophetam in gentibus dedi te. Et dixi, A, a, a, Dominus Deus : ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dominus ad me: Noli dicere, Puer sum; quoniam ad omnia quæ mittam te ibis, et universa quæcumque mandavero tibi, loqueris. Ne timeas a facie eorum, quia tecum ego sum ut eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam, et tetigit os meum; et dixit Dominus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constitui te hodie super gentes et super regna, ut evellas, et destruas, et disperdas, et dissipes, et ædifices, et plantes.

LECTIO II. — *Ad Hebr. c. 5.*

De Epist. B. Pauli Apost. ad Hebreos.

Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus, constituitur in iis quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccatis; qui condolere possit iis qui ignorant et errant, quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo tanquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clariusificavit ut Pontifex fieret, sed qui locutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suæ preces supplicationesque ad eum qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex eis quæ passus est, obedientiam; et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

SABBATO.

LECTIO I. — *Ezech. c. 34.*

De Ezechiele Prophetæ.

Fili hominis propheta de pastoribus Israel, propheta, et dices pastoribus: Hæc dicit Dominus Deus: Væ pastoribus Israel, qui pascebant semetipso: nonne greges a pastoribus pascuntur? Lac comedebatis, et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit non consolidastis, et quod ægrotum non sanastis; quod confractum est non alligastis, et quod abjectum est non reduxistis, et quod perierat non quæsistis: sed cum austerritate imperabatis eis, et cum potentia. Et dispersæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor; et facta sunt in devorationem omnium bestiarum agri, et dispersæ sunt. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excenso; et super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret; non erat, inquam, qui requireret. Propterea, Pastores, audite verbum Domini... Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, et cessare faciam eos ut ultra non pascant

gregem, nec pascant amplius pastores semet-
ipsos : et liberabo gregem meum de ore eo-
rum, et non erit ultra eis in escam.

LECTIO II. — *Luc. 14.*

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Qui non bajulat crucem suam et venit post me, non potest meus esse discipulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum ? ne posteaquam posuerit fundamentum, et non potuerit perficere, omnes qui vident incipiunt illudere ei, dicentes : Quia hic homo cepit ædificare, et non potuit consummare. Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti milibus venit ad se ? alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens, rogit ea quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Bonum est sal : si autem sal evanuerit, in quo condietur? neque in terram neque in sterquilinum utile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi audiat.

FINIS.

INDEX

RERUM QUÆ HOC LIBELLO CONTINENTUR.

IN PRIMA PARTE.

Pag.	
I	Exercitium diurnum.
2	Mane surgendo.
4	Orationi mentali vacandum.
<i>Ibid.</i>	Methodus orationis mentalis.
10	Horæ Canonicae rite persolvendæ.
14	Ante egressum e domo.
15	In ipso templi ingressu.
16	Post Missam.
18	Post regressum in domum.
<i>Ibid.</i>	Piis Lectionibus ac potissimum Scripturæ sacræ intendendum.
24	Studio incumbendum.
32	Cibi sumptio sobrie et pie instituenda.
39	Solis oblationibus et colloquiis licitus indul-
45	gendum.
46	Ejaculationes saepius per diem facienda.
54	Conscientia discutienda.
<i>Ibid.</i>	Exuendo veste.
55	Evigilando per noctem.
<i>Ibid.</i>	Diversa orationes.
56	Oratio ab B. Virginem.
57	Ad Angelum custodem.
58	Ad S. Patronum.
	Oratio Clerici sola Tonsura initiati.

	Pág.
Oratio Clerici in Minoribus Ordinibus consti- tuti.	59
Oratio Subdiaconi.	60
Oratio Diaconi.	<i>Ibid.</i>
Oratio Presbyteri.	61
Oratio Pastoris.	62
Deprecatio pro Illust. et Reverend. in Christo patre et Antistite Nostro.	64
Gemitus animæ pro conversione Sacerdotum aberrantium a pietate.	66
Singulis hebdomadibus confessio peccatorum peragenda.	69
Diversa Orationes ante et post confessionem.	72
Oratio S. Thomæ Aquinatis, qua virtutes Chris- tiani hominis petuntur.	74
Singulis mensibus ad mortem se præparandum.	76
Singulis annis Exercitiis Spiritualibus in secessu vacandum.	78

IN SECUNDA PARTE.

Speculum Sacerdotum et Clericorum.	83
Notio optimi Clerici.	<i>Ibid.</i>
Eiusdem argumenti series.	85
Sacerdos sicut dignitate, ita et sanctitate sit præcellens.	86
Eiusdem argumenti veritas confirmatur.	88
De cura salutis propriæ.	89
Zelus gloriae Dei.	90
Zelus domus Dei.	92
Zelus salutis animarum.	93
Catechizandis Pueris et Rudibus danda opera.	95
Christus in omnibus imitandus.	97
Ecclesiæ vulnus, improborum mores.	99

	Pág.
Peccata Sacerdotum gravissima.	100
De Modestia, seu de Vita exemplari.	102
In exterioris hominis compositione Immodeszia vitanda.	103
Lingua refrænanda.	106
De Habitu et Tonsura Clericali.	108
Derisiones malorum virtus superet.	110
De Castitate custodienda.	111
Cavenda cum Mulieribus familiaritas.	113
Observanda sobrietas, convivia declinanda.	116
Otium fugiendum.	118
Præpositis suis obtemperandum.	119
Quanta debeat esse Sacerdotis humilitas.	122
Mundus odio h. bendus.	124
Divitiae contemnendæ.	125
Honores metuendi.	127
Inordinatus erga propinquos affectus resecan- dus.	129
Quorum devitanda consuetudo.	130
Qui frequentandi et consulendi.	132
Ductore in via salutis opus est.	134
Beatissima Virgo speciali cultu honoranda.	135
Speculum boni Pastoris, ex SS. Gregorio et Bernardo.	137
Monitiones S. Caroli Borromæi, ad Clericos et Sacerdotes.	141

IN TERTIA PARTE.

De Sacrosanto Missæ sacrificio.	169
CAPUT PRIMUM. Quid præstare debeat Sacer- dos ante Missæ celebrationem. <i>Omissus est</i> <i>in contextu hic titulus.</i>	172
Articulus primus. De vita puritate.	<i>Ibid.</i>

<i>Articulus secundus.</i> De rectitudine intentionis.	174
<i>Articulus tertius.</i> De actuall devotione.	177
<i>CAPUT SECUNDUM.</i> Quid præstare debeat Sacerdos in ipsa Missæ celebrationē.	181
<i>Articulus primus.</i> De ablutione manuum, vasis sacris, et vestibus sacerdotalibus.	182
<i>Articulus secundus.</i> De initio Missæ usque ad Symbolum.	189
<i>Articulus tertius.</i> De Symbolo usque ad Canonem.	201
<i>Articulus quartus.</i> De Canone usque ad Consecrationem.	214
<i>Articulus quintus.</i> A Consecratione usque ad Communione.	224
<i>Articulus sextus.</i> De Communione usque ad finem Missæ.	241
<i>CAPUT TERTIUM.</i> Quid præstare debeat Sacerdos post Missæ celebrationem.	255
<i>Meditationes</i> ante et post sacrum pro singulis hebdomadæ diebus.	263
Dominica. Jesus Dens noster.	Ibid.
Feria II. Jesus Rex noster.	266
Feria III. Jesus Magister noster.	269
Feria IV. Jesus nostrarum Medicus animarum.	274
Feria V. Jesus Pastor noster.	279
Feria VI. Jesus Redemptor noster.	285
Sabbato. Jesus Sacerdos et Victima.	291
Oratio sancti Ambrosii ante Missam, per singulos hebdomadæ dies distributa.	298
Præparatio ad Missam.	306
Gratiarum actiones post Missam.	318
Monitum Sacerdoti pro Missæ celebratione.	331
Mensis Eucharisticus.	332

OFFICIIUM parvum pro obtinenda a Deo gratia perfecte cognoscendi excellentiam Ministerii Ecclesiastici, illudque rite adimplendi.	397
Ibid.	
Ad Nocturnum.	
Ad Laudes.	403
Ad Primam.	408
Ad Tertiam.	411
Ad Sextam.	414
Ad Nonam.	416
Ad Vespertas.	419
Ad Complectorium.	422
Lectiones pro singulis hebdomadæ diebus.	426
Feria II.	428
Feria III.	431
Feria IV.	433
Feria V.	435
Feria VI.	437
Sabbato.	439

FINIS INDICIS.

